

Niende Kapitel.

Om Bjergeløn.

§ 224.

Enhver, som bjerges Skib, der er forulykket eller stædt i Nød, eller dets Ladning eller noget, som har hørt til saadant Skib eller dets Ladning, saa og enhver, som medvirker ved Bjergningen, har Ret til at faa Bjergeløn af, hvad der bjerges. Kunne Parterne ikke enes om Bjergelønnens Størrelse, bliver denne at bestemme af Retten.

Hvad Bjergere i øvrigt have at iagttage, navnlig naar Ejer eller Fuldmægtig for ham ikke er til Stede, bestemmes i særlig Strandingslov.

§ 225.

Med Bestemmelse af Bjergeløn bør i Særdeleshed tages i Betragtning:

- 1) Den Fare, hvorfor det bjergede var udsat; om Skibet var forladt af sin Besætning; om denne har medvirket til Bjergningen, eller om Bjergningen i øvrigt er bleven lettet ved egne Hjælpebidler;
- 2) den Fare, hvorfor Bjergerne eller deres Gjenstande have været udsatte, og den Skade, de have lidt paa Helbred eller Gods;
- 3) den Kyndighed og Dygtighed, hvormed Bjergernes Arbejde har været udført, og den Tid og Anstrengelse, det har kostet;
- 4) Bjergernes Antal, deres hafte Udgifter og Værdien af de anvendte Redstaber;
- 5) det bjergedes Værdi.

§ 226.

Bjergeløn maa i Almindelighed ikke sættes højere end til en Tredjedel af det bjergedes Værdi efter Fradrag af Told og andre offentlige Afgifter samt Omkostninger ved dets Bevaring, Burdering og Salg. Er Værdien ringe eller har Bjergningen været forbunden med stor Fare eller ualmindelige Anstrengelser, kan dog Bjergelønnen sættes højere.

Bjergelønnen indbefatter tillige Godtgørelse for at bringe det bjergede i Sikkerhed og for den dertil gjorte Brug af Fartøjer eller andre Redstaber.

§ 227.

Er der, medens Nød stod paa, af Skipper, Reder eller Ladningsejer indgaaet Overenskomst om Bjergeløn, kan dog den, som skal betale samme, inden to Maaneder efter Overenskomstens Afslutning, bringe Spørgsmaalet om Bjergelønnens Størrelse for Retten, som kan nedsætte den betingede Godtgørelse, naar denne betydelig overstiger, hvad der stønnes at være passende. Gaar Overenskomsten ud paa, at Bjergeløn skal fastsættes ved Bølgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bjergelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opstiger denne.

§ 228.

Twiste Bjergere indbyrdes om Bjergelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder.